

[Statsministeren]

Jeg kan sige, at i regeringens handlingsprogram, som det er lagt frem – hvoraf en del er gennemført her i folketinget, og hvoraf noget tilbagestår i resten af den folketings-samling, som nu lakker mod enden – har vi tilkendegivet, hvad vi mener der bør gøres for at dæmme op for den negative udvikling med hensyn til arbejdsløshed. Må jeg meget generelt sige, at vi tror ikke i regeringen, at man skal tage mere eller mindre afstand fra konkurrenceforbedrende initiativer; vi mener, de er nødvendige, og det mener vi også har givet resultater. Man tør i hvert fald ikke tænke sig, hvad udviklingen ville have medført, hvis ikke sådanne indsatser på en række områder allerede var gjort, f.eks. for handelsbalancen og mange andre ting. Men jeg vil også gerne sige, at regeringen har ikke den opfattelse, at alt i en økonomisk krisesituation som den, vi står i, løses ved konkurrenceforbedrende initiativer. Der skal også andre ting til, og vi mener også, det er meget nødvendigt, at den offentlige sektor sætter kraftigt ind for at søge at modvirke den internationale tendens til stigende arbejdsløshed.

Skulle jeg gøre det kort, ville jeg sige som et foreløbigt svar: det er ikke et enten-eller, det er et både-og.

Med disse bemærkninger vil jeg tillade mig at bede arbejdsministeren om mere detaljeret at svare på de spørgsmål, der er rejst i forespørgslen. Det er vel først og fremmest spørgsmål, som arbejdsministeren bør besvare og deltage i debatten om.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne starte, hvor statsministeren sluttede, om det er enten-eller eller både-og. Jeg forstod på fru Lilli Gyldenkildes mundtlige formulering heroppe, at man i stedet for at gøre noget for at forbedre konkurrenceevnen og fastholde en vis afdæmpning af det private forbrug og en fornuftig styring af de offentlige udgifter skulle satse på at bekæmpe arbejdsløsheden, nedbryde skellet mellem den offentlige og den private sektor og udnytte arbejdsløshedsbekæmpende vækstcentre til nye eksportmuligheder. Der er jo ikke noget alternativ her. Hvis man ønsker seriøst at bekæmpe arbejdsløsheden, er man nødt til at satse på alle punkter under ét.

Vi er nødt til at forbedre konkurrenceevnen. Vi er nødt til at styre udviklingen i det

private forbrug. Det er i øvrigt overraskende, at et socialistisk parti er så bekymret over tankegangen om styring, også af forbruget, i et samfund. Det er også nødvendigt at styre de offentlige udgifter, de statslige udgifter, hvis der skal være plads til alle de perspektivrige ting, som bl.a. påpeges i notatet. Hvis der skal være plads til at satse på en virkelig udvikling af den nyeste miljøteknologi, hvis der skal være plads til at satse på løsning af nogle af de største miljøproblemer og trafikproblemer i vores samfund, hvis der skal være plads til at løse de store uddannelsesopgaver, er det fantastisk vigtigt, at staten er i stand til at styre og prioritere de offentlige udgifter. Der er ikke tale om et enten-eller; der er tale om et både-og.

Konklusionerne i arbejdsnotatet fra lavindkomstkommisionen er, kort fortalt, at selv om det skulle lykkes at opnå en betydelig økonomisk vækst i de næste 10 år, hvad der stærkt betvivles på grund af den internationale udvikling, vil en sådan vækst ikke kunne skabe en stabil beskæftigelsesfremgang i den private sektor. En generel og omfattende stimulering af den hjemlige efterspørgsel vil imidlertid resultere i en yderligere forværring af betalingsbalancen. Det er notatets ord, fru Lilli Gyldenkilde.

I stedet skitserer notatet en alternativ udviklingsstrategi, der bygger på en direkte stimulering af den teknologiske udvikling i danske virksomheder, rettet mod konkrete indenlandske efterspørgselsområder, og der nævnes en række områder og eksempler, hvor en udbygning i særlig grad vil kunne bidrage til at løse de samfundsmæssige strukturproblemer og forbedre levevilkårene for befolkningen. Der nævnes bygge- og boligområdet, trafik- og transportområdet, energiområdet samt områder, der knytter sig til miljømæssige, sundhedsmæssige og sociale forbedringer. Det fremhæves, at der ud fra en international specialiseringsstrategi synes at være tale om gunstige vækstområder, og at det er områder, hvor de hjemlige ressourcer i form af uddannelsesmæssige kvalifikationer, forskningsmæssige ressourcer, teknologisk stude m.v. er gunstige.

Jeg tror, fru Lilli Gyldenkilde ved denne opregning af eksempler på fornuftige beskæftigelsesigangssættende initiativer vil komme til at tænke på regeringens beskæftigelsesplan. Hvis man eksempelvis tager de 5½ mia kr.,